

9 de xuño de 2012. Nestes intres atópase en [tramitación parlamentaria](#) unha lei de montes que aposta por un modelo ancorado nos anos 40 do século pasado. Cando pensamos no debate normativo do monte consideramos que é unha mera cuestión sectorial, mais estamos a asistir a un verdadeiro debate político que incide directamente no futuro do noso territorio e na propia identidade do noso país. A marexada non só está no ámbito normativo, xa que tamén a nivel social sucédense as reivindicacións de distintos colectivos, que como a

[Alianza para un Mundo Rural Galego Vivo](#)

(ADEGA, CIG, FRUGA, ORGACMM) reclamamos un cambio na xestión do noso monte. Un artigo de Xabier Bruña, vogal de Medio Rural de ADEGA no seu blog

["Tripando terróns"](#)

A actual política do monte pode definirse como sectorial, impositiva e aillada. A isto temos que sumar a xestión de non acción elixida polo actual goberno que se está a trasladar tamén ao deseño das futuras normas que fixarán as regras de xogo nos vindeiros anos para o noso rural. Esta situación de deixar facer, é similar á política que se está a seguir nos incendios forestais: **máis pendente do fume que do lume**

Están aparecendo numerosos sinais (pragas, doenzas, incendios forestais, ...) que nos están a avisar de que o actual modelo de monte non funciona e provoca numerosos problemas en todo o territorio. A aposta en exclusivo polo monocultivo (e ademais o seu aproveitamento concentrado nun só produto, madeira para trituración, sexa para papel ou [para queimar](#)) xera efectos non desexados no propio monte que comprometen a súa viabilidade a longo prazo.

Ante esta situación é preciso formular [un novo modelo de monte, que sexa sustentábel](#) (para ser perdurabel no tempo), respectuoso co ambiente e integrado no territorio. O espazo monte non é algo aillado do resto do país e o que se faga nel vai afectar a toda nosa sociedade. Para deseñar ese novo modelo de monte é imprescindible planificar contando coas persoas para xerar un consenso sobre que tipo de monte queremos no futuro. Chegado a ese punto hai que crear os elementos normativos que marquen o camiño. Pois ben, a estratexia seguida polo goberno do PP é a de seguir ancorado no pasado non deixando que as novas ferramentas de participación pública entren na planificación e na xestión forestal, amais de impulsar unha nova lei de montes galega de carácter especulativo, ultraliberal e afastada da realidade.

A nova lei de montes galega debería responder a un novo modelo de monte consensuado entre as distintas sensibilidades existentes e darlle solución aos problemas que ten na actualidade. A realidade indícanos que estamos ante un texto que perfila un escenario completamente oposto ao desexable. Así, tendo en conta que un dos problemas de maior importancia aos que o sector do monte se enfrenta é o da expulsión das persoas do rural que comporta o abandono (da terra, do manexo, ...), a opción escollida polo goberno do PP é precisamente a oposta: rebaixar a capacidade de intervención da administración e deixar nos mercados e na opción individual a especulación da xestión da terra. Esta situación tan só favorece as grandes empresas e as grandes propietarias da terra, ao ter mellor posición nunha situación de pouca transparencia (ao ter anulada a participación pública) e baixa intervención administrativa a prol da interese común.

